

ఇంతకూ యీ గొడవవల్ల తేలిందేమిటి? దేవునికోసం నెడకటం నిష్ప్రయోజనం. గొప్పవారి మెదడులోనూ, గ్రంథికర్తల పుస్తకాల్లోనూ మాత్రమే వారి దుస్థితి మవుతుంది. ఈ ప్రదేశాల్లోనే నాకు ప్రత్యక్ష మవుతుంటారు. చివరకు బోధిచ్చెట్టుకింద నింవొని, ఈ సంగతి గ్రహించి, ఒక్క నిట్టూర్పు విడిచి యీ విధంగా నిర్ణయించుకుంది సల్లమూయి.

“దేవునికోసమై ఇంత ఆర్థ్యాట మెంచుకు? ఇంత వృథా కాలనూషన ఎంచుకు? నేను నావలసినచ్చినరోజు అతగాజే సన్ను వెతుక్కుంటూ వస్తాను.”

సా సు భా తి

ఒక కవి తన స్నేహితుడైన చనవంతుని దగ్గరకు వెళ్ళి ఇలా అడిగాడు—“ఒక్క అయిదు రూపాయలుంటే చదువుంటి. ఇంట్లో బియ్యంలేవు. గోంగవుంది” అడగనేక అడగనేక అడ చదువు అడిగాడు.

“నా దగ్గర దమ్మికిలేదు. దబ్బెక్కుడనుంచి వాస్తుంది? నా దాడ్లో వంతుతావుందా? అదీకాక నే నిన్నిసార్లు క్షిణ్యరేసు” అన్నాడు చనవంతుడు.

“నా కెప్పు కిచ్చారు?”

“నువ్వు ముడించిన తర్వాత శిలాపిగ్రహానికి ఇచ్చావ్టూ? ఇప్పుడూ ఇచ్చి, అప్పుడూ ఇచ్చి నా కిదేవనా?” అన్నాడు చనవంతుడు.

కవికి ఆరోజు రాత్రి కంఠో బొమ్మలు రిపిపించినై. తన ధార్యాపిల్లలు తింకిరేక ఒక ఫుక్కిన నీసిస్తాడంటే, ఒకపక్కన తన శిలాపిగ్రహం తయారవుతూ వుంటుంది. ఆ శిలాపిగ్రహానికి దబ్బిచ్చిన చనవంతుని దాతృత్వాన్నీ, ఎసహాదయాన్నీ ప్రజలు వేనోళ్ళ కొనియాడుతూ పుంటారు.